

Resolució 170/2024, de 15 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 1136/2023

Administració reclamada: Ajuntament de Cabrera d'Anoia

Informació reclamada: Decrets d'alcaldia, des del 4 de febrer de 2023

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: En relació amb allò que constitueix l'objecte de la reclamació presentada, es considera que l'accés als decrets d'alcaldia demanat pel regidor s'hauria d'efectuar de manera immediata, d'acord amb una eina digital i sense que d'això se'n derivi una actuació de gran complexitat que arribés a suposar la seva denegació o pròrroga, fins i tot tenint en compte la possibilitat d'excloure la part d'informació que pogués resultar afectada per algun dels límits legalment previstos, si escau.

En el cas que el lliurament no es pogués efectuar mitjançant una eina digital, es podria donar igualment un accés immediat, posant a disposició del regidor els expedients vinculats a la seva sol·licitud d'accés a la informació.

D'acord amb tot allò exposat fins ara, aquesta Comissió conclou que s'ha de reconèixer el dret d'accés al càrrec electe a la informació reclamada. En qualsevol cas, el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada es podrà fer efectiu en la mesura en què aquesta informació existeixi prèviament elaborada o en poder de l'administració.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes. Decrets d'alcaldia. Sense límits. Reclamació contra silenci. Estimació.

Ponent: Josep Ramon Barberà i Gomis

Antecedents

1. El dia 10 d'octubre de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 1136/2023, presentada per un regidor contra l'Ajuntament de Cabrera d'Anoia, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 26 de setembre de 2023 la persona reclamant sol·licita literalment a l'Ajuntament de Cabrera d'Anoia: "Demanam còpia de tots els Decrets d'Alcaldia reflexats al punt cinquè del ple de la corporació celebrat el passat 4 de setembre i còpia de tots aquells Decrets posteriors al ple del dia 4 i fins a data d'avui". També hi fan constar que "El dret d'accés i consulta incorpora al dret a rebre una resposta en el termini màxim de quatre dies. En aquest sentit, el Text refós de la Llei Municipal i de règim local de Catalunya a l'article 164.3

estableix que la sol·licitud d'informació s'entén com a acceptada per silenci administratiu si no es dicta resolució denegatòria en el termini de quatre dies a comptar de la data de presentació de la sol·licitud. Així mateix l'article 77 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local que estableix que tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'Alcalde o President o de la Comissió de Govern els antecedents, les dades o informacions que obrin en poder dels serveis de la Corporació i resultin necessaris pel desenvolupament de la seva funció”.

3. La Reclamació presentada el 10 d'octubre de 2023 indica que es tracta de peticions presentades com a portaveu del grup municipal i que no han sigut contestades.
4. El 15 de novembre de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En la mateixa data de 15 de novembre, la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Cabrera d'Anoia i li requereix que, dins del termini de cinc dies, faci arribar les dades identificatives i de contacte de la persona o persones que representaran a l'Administració a la sessió de mediació, així com dues possibles dates de la seva conveniència per a la celebració de la sessió.
6. El dia 22 de novembre de 2023, la GAIP rep una proposta de dates per part de l'Ajuntament reclamat.
7. En data 1 de desembre de 2023, l'electe reclamant fa arribar a la GAIP unes al·legacions, en les quals manifesta que l'Ajuntament no ha donat resposta a la seva sol·licitud. En el mateix escrit d'al·legacions, l'electe reclamant fa constar la seva voluntat de renunciar al procediment de mediació “degut a la manca de voluntat i celeritat de l'Ajuntament”.
8. El 29 de desembre de 2023, la GAIP rep escrit de contestació a les al·legacions de l'electe reclamant (amb relació a la Reclamació 983/2023 i a les Reclamacions 1130 a 1137/2023), en el qual l'Ajuntament afirma que “Tenint en compte la condició de càrrec electe del reclamant aquesta corporació no es pot negar a atorgar dita documentació sol·licitada llevat que existeixi algun límit de protecció de dades o dels altres establerts a la pròpia Llei. No obstant, s'ha d'apel·lar al principi de proporcionalitat atenent el volum de documentació sol·licitat i d'acord amb la doctrina de la pròpia CGAIP en el dictamen 1/2021 i per tant agendar o calendaritzar el lliurament de la documentació ja que és impossible davant la

manca dels recursos materials i humans poder fer-hi front per part d'aquest consistori. Si bé s'ha de distingir entre el dret d'accés al regidor i el termini fixat en la llei per reconèixer l'accés de cinc dies naturals de l'article 77 LBRL i 164.3 del Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya amb reconeixement de silenci administratiu positiu del propi lliurament que s'hauria de calendaritzar o agendar arrel del volum sol·licitat. Per part d'aquesta Corporació ja s'ha regularitzat en el ple ordinari de 4 de desembre de 2023 el lliurament electrònic dels Decrets d'Alcaldia dels mesos anteriors de setembre, octubre, novembre 2023 així com també de les Juntes de Govern celebrades seguint les instruccions de la secretaria municipal, aspecte que anirem seguint en successius plens ordinaris i, d'aquesta manera, garantir els drets d'informació de tots els regidors”.

9. Posteriorment, el dia 9 de gener de 2024, l'electe reclamant efectua unes noves al·legacions, en les quals fa constar que, quant a la instància 2327, encara no s'ha rebut cap resposta a la seva sol·licitud per part de l'Ajuntament, malgrat que el Decret d'alcaldia esmentat deia que ho farien en el termini màxim de 30 dies des de la seva notificació.
10. El 24 de gener de 2024, la GAIP trasllada les al·legacions de la part reclamant a l'Ajuntament, dient que: “En relació amb la tramesa del dia 29 de desembre de 2023 (Registre de sortida S-2023-1078), per la qual aportàveu l'informe requerit relatiu a les reclamacions 983/2023 i 1130/2023 a la 1137/2023, us fem arribar les al·legacions presentades per la persona reclamant. Per aquest motiu, us demanem que ens feu arribar, en el termini de 7 dies, el vostre posicionament al respecte”
11. A data d'aquesta Resolució, no s'ha rebut resposta al requeriment anterior.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.

La reclamació es presenta per part d'una persona electa del mateix Ajuntament i aquesta condició de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions, i es va confirmar per la jurisprudència, on cal destacar la sentència 1074/2019 del Tribunal Superior de Justícia de

Catalunya confirmada per la Sentència del Tribunal Suprem 312/2022, de 10 de març de 2022, sobre l'admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d'accés prevista a la Disposició Addicional Primera.2 de les Lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública.

D'acord amb aquesta interpretació es considera vàlida la utilització de la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG per atendre reclamacions dels electes locals, tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa. L'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. La reclamació davant la Comissió gratuïta i voluntària també per als electes locals que no han de tenir menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A més, la disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014.

Amb molta més raó si tenim present que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i el funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i que alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164

TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció, amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Objecte de la sol·licitud, dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada i els seus límits

La informació sol·licitada, consistent en la còpia d'una sèrie de contractes de concessió de serveis, i de les seves possibles comunicacions de renovació, és -d'acord amb l'article 2.b LTAIPB- informació pública, ja que es refereix a la "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

Cal recordar, a més, el caràcter reforçat de la persona reclamant com a membre de la corporació, en els termes exposats en el fonament jurídic anterior.

En el nostre cas, com es desprèn dels antecedents, l'Ajuntament reconeix la rellevància del dret d'accés dels regidors a la informació, tot i que, en el context d'altres peticions presentades per la mateixa persona, considera que "no obstant, s'ha d'apel·lar al principi de proporcionalitat atenent el volum de documentació sol·licitat i d'acord amb la doctrina de la pròpia CGAIP en el dictamen 1/2021 i per tant agendar o calendaritzar el lliurament de la documentació ja que és impossible davant la manca dels recursos materials i humans poder fer-hi front per part d'aquest consistori". Com succeeix en altres supòsits que es sotmeten a la GAIP, en aquesta reclamació es posa de manifest que el sistema d'accés a la informació per part dels regidors del Consistori reclamat no es correspon amb els requeriments que l'electe demana.

Pel que fa en concret a la intensitat, freqüència o reiteració en l'exercici del seu dret d'accés, d'una banda caldrà tenir en compte que aquesta actuació forma part del desenvolupament que l'electe consideri oportú realitzar de la seva funció de representant públic, i d'una altra, s'ha de tenir en compte si amb aquesta actuació es pot veure afectat el funcionament normal de la corporació municipal, en el cas que no disposi de recursos suficients per atendre aquests accessos a la informació.

Com ha posat reiteradament en relleu aquesta Comissió (recentment, en la Resolució 55/2024, de 18 de gener), i amb caràcter de principi, la decisió municipal hauria de proporcionar l'accés a tota la documentació que es reclami, llevat de supòsits excepcionals, i que ni tan sols en el cas que l'electe realitza una bateria de sol·licituds successives, s'hauria de poder denegar l'accés. També s'ha considerat que l'afirmació que l'accés suposa una càrrega addicional als funcionaris no només ha de ser acreditada, sinó que perfectament es pot solucionar, per exemple, permetent el simple l'accés als expedients.

El principi de proporcionalitat aplicat al dret d'accés a la informació pública exercit per un càrrec electe dona lloc a que l'apreciació de qualsevol limitació a l'accés hagi de ser extraordinàriament restrictiva. Així, el test de l'opció per la mesura menys restrictiva del dret ha de permetre que s'analitzin les alternatives disponibles per a l'accés del regidor, especialment en el context de l'administració digital, com podria ser donar accés a l'electe mitjançant el sistema menys costós. En aquest sentit, el volum de la documentació, amb el consegüent entorpiment del funcionament normal de la corporació, no seria un argument acceptable quan - per exemple - l'expedient estigui digitalitzat, com hem manifestat igualment de manera reiterada.

Específicament en relació amb allò que constitueix l'objecte de la reclamació presentada, es considera que l'accés als decrets d'alcaldia demanat pel regidor hauria de poder ser efectuat de manera immediata, d'acord amb una eina digital i sense que d'això se'n derivi una actuació de gran complexitat que arribés a suposar la seva denegació o pròrroga, fins i tot tenint en compte la possibilitat d'excloure la part d'informació que pogués resultar afectada per algun dels límits legalment previstos, si escau.

En el cas que el lliurament no es pogués efectuar mitjançant una eina digital, es podria donar igualment un accés immediat, posant a disposició del regidor els expedients vinculats a la seva sol·licitud d'accés a la informació. Quant al volum de la documentació sol·licitada en aquest cas, tampoc adverteix aquesta Comissió que l'obtenció de còpies comporti un volum de feina que exigeixi la calendarització que al·lega l'Ajuntament reclamat. En qualsevol cas, ha passat força temps d'ençà que l'Ajuntament al·legà aquest motiu de pròrroga, per la qual cosa s'ha disposat d'un marge temporal suficient per tal d'haver facilitat l'accés al regidor reclamat.

D'altra banda, i atesa la simple petició d'accés als decrets d'alcaldia des del 4 de febrer de 2023 fins a la data de la reclamació per part d'un càrrec electe no s'aprecia d'ofici per part d'aquesta Comissió cap dels límits d'accés previstos a l'article 164.3 TRLMRLC que pugui justificar-ne una restricció.

D'acord amb tot allò exposat fins ara, aquesta Comissió conclou que s'ha de reconèixer el dret d'accés al càrrec electe a la informació reclamada. En qualsevol cas, el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada es podrà fer efectiu en la mesura en què aquesta informació existeixi prèviament elaborada o en poder de l'administració. Per al cas que no disposi de la informació o de les dades sol·licitades, l'Ajuntament ho haurà de fer constar així, sense que quedi obligat per aquesta resolució a elaborar-les per tal de satisfer la reclamació.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs

dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius que han d'estar degudament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria

d'estar classificada dins el nivell *Alcaldia* (codi 00056), sèrie *Llibres de decrets d'alcaldia* (1038).

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

1. Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de febrer de 2023, resol per unanimitat:
2. Estimar la Reclamació 1136/2023 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
3. Requerir a l'Ajuntament de Cabrera d'Anoia que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quatre dies.

4. Requerir a l'Ajuntament de Cabrera d'Anoia a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1136/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.